

בָּא א ב פ' מ"ה
וַיְשִׁלַּח נָבָר
צָעֵד קָרֵב מֶלֶךְ
אֲקָפֵן וְשִׁמְרָה
וְכָלָבָד כָּסָר
אוֹנוֹתָה ר' קָרֵב
קָרֵב:

לילו השם

תומ' ד"ה מה לר"ח וכור' הו"מ למייר. עי' מס' 107 מלכ"י זנ' נט' מ"ג קמין י"ג:

רביינו חננאל

בchap' ע ממי סሪ לי ה' מכטמע דליך
מן כתורה וויל' נלו מטוס לדלן מסתירי

לא ידענא כמה קא משמען לן דרבנן אלעדר א"ר אושעיא וריש לקיש אמר ¹ וחונן הקציד איזוזו חג שאותה הונג וקוצר בו הוי אומר זה עצרת אימת אלימא בי"ט קצירה ביו"ט מי שרוי אלא לאו להשלומין ² א"ר יוחנן אלא מעתרה חג האסיף אי וזה חג שיש בו אסיפה הוי אומר זה חג הסוכות אימת אלימא ביו"ט מלכאה ביו"ט מי שרי אלא בחולו של מועד חחולו של מועד מי שרי אלא חג הבא בזמנן אסיפה הכא נמי חג הבא בזמנן קצירה מכל דתורייהו סבירה להו דחולו של מועד אסור בעשיות מלאכה מהני מיל' דתנו רבנן ³ את חג המצוות תשמור שבעת ימים ⁴ לימיד על חולו של מועד אסור בעשיות מלאכה דברי רבנן אישיה רבי יונתן אומר אין צריך קל וחומר ומה ראשן ושכיביע שאין קדושה לפניהם ולאחריהם אסור בעשיות מלאכה חולו של מועד שיש קדושה לפניהם ולאחריהם אין דין שהוא אסור בעשיות מלאכה ששת ימי בראשית יוכחו שיש קדושה לפניהם ולאחריהם ומותרין בעשיות מלאכה מה לששת ימי דין שהוא אסור בעשיות מלאכה שאין קדושה בחולו בראשית דריש שאין קדושה לא תעשה ביהן קרבן מוסוף תאמר בחולו של מועד שיש בו קרבן מוסוף ראש חדש יוכחה שיש בו קרבן מוסוף ומותר בעשיות מלאכה מה בראש חדש שאין קדוש מקראי חדש תאמר בחולו של מועד שקרוי מקראי קדש והואיל וקרוי מקראי חדש דין הוא אסור בעשיות מלאכה תניא אידך ⁵ כל מלאכתה עבודה לא תעשו לימוד על חולו של מועד שאסור בעשיות מלאכה דברי ר' יוסי הנגלי רבנן עקיבא אומר אין צריך הרוי הוא אומר ⁶ אלה מועידי ה' וגוי' במאה הכתוב מדבר אם בראשון הרוי כבר נאמר שבתון אם בשכיביע הרוי כבר נאמר שבתון הוא אין הכתוב מדבר אלא בחולו של מועד למדך שאסור בעשיות מלאכה תניא אידך ⁵ ששת ימי אמרו ואז היה יומם מותר אי זו מלאכה אסורה ואי זו מלאכה מותרת: ומותרין בהספר ותעניות שלא לקיים את דברי האומרין עצרת אחר השבת: ⁷ (והאיתמר) מעשה ומota אלכסא בילד ונכנסו כל ישראל למסופרו ולא הניחם רבי טרפון מפני שיום טוב של עצרת היה י"ט ס"ד אי ביום טוב מי קאטו אלא אימא מפני שיום טובות היה לא קשה כאן ביו"ט שחיל להווית אחר השבת כאן ביו"ט שחיל להווית אחר השבת כאן ביו"ט שחיל להווית אחר השבת:

(ה) *בְּנֵי נָתָרִים*, (ג) *עַיִל מִקְמָת*
 מוֹקֵם ב': ד' *לְאַמְתִּיבָּה*
 (ד) *בְּנֵי מִילָּה קְלִימָה*
עֲמָתָם מוֹקֵם ב'. ד' *לְאַמְתִּיבָּה*
מִקְרָנוֹן, (ב') *כְּבָשָׂנִים כְּבָשָׂנִים*
 (ג) *בְּנֵי לְאַתָּה נֶגֶן*
כְּבָשָׂנִים פְּצָנָה, (א) *מִבְּסָמוֹן*
פְּצָנָה יְמִינָה וְלִבְּנָה
בְּנֵי לְאַתָּה, (ב') *מִנְחָה פְּלָמָה*
לְאַתָּה, (ג) *עַיִל מִקְמָת*
עַיִל מִקְמָת, (ד) *פְּלָמָה מִקְמָת*

- תורה או רשות
1. ותִּתְגַּדֵּל הַקָּצִיר בְּכָרְבָּרֶה
מְעִשְׂרֵן אֲשֶׁר תַּחֲזִין
בְּשִׁיחָה ותִּגְנֹת אֶסְפָּה בְּצָבָא
בְּשִׁיחָה בְּאַסְפָּה אֲזֶה
מְעִשְׂרֵן מִן הַשְׁידָר
שְׁמוֹת כְּבָשׂוֹת
2. ואת חוג המגוון הדרישת
שבועת נביים התאבל
במנוחה באשר צוירו
לולובו רוש אַבְּבָבָה
וילומוד מומרים ולְבָבָה
קְרִיאָה פְּנֵי רַקְבָּק:
- רשות כב שׂוֹת
3. וְיָמִים רַאשְׁוֹן קָרְבָּא
קוֹשׁ בְּלַמְּבָבָה שְׁבָעַת נְבִיאִים
לא עמשה תְּשִׁיחָה
תְּשִׁיחָה תְּרִבּוֹת אֲשֶׁר לִי בְּמַמְּנָה
השְׁמִינִית מִקְרָא קָדְשָׁה
ויהה לְפָנֵי וְלְקָרְבָּא
אֲשֶׁר לִי עֲשָׂרָה וְהָאָזְנָה
לְמִלְּבָבָתָה בְּרָךְ לְאַ
- רשות כב שׂוֹת
4. וְיָמִים גָּדוֹלִים מִיְּנָמָר
קוֹשׁ אֲשֶׁר תְּקִיאוּ אֶת
בְּנוֹתָיו קָרְבָּא כְּבָשׂוֹת
5. שְׁתַׁיְמָן וְיִמְלָא
מְנֻחָה וְיִמְלָא
עֲצָרָה לִי אֶלְעָזָר לְאַזְנָה
תְּשִׁיחָה מִלְּאָכָתָה
דרם טז

הגהות הב"ח